

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Monita ab eo relicta Posteris profutura. n. 25.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1635. summâ cum laude sua & Societatis incremento gestauerat; impetrata-
 que dimissione, inter priuata virtutis exercitia animum applicuit ad af-
 fines suos, si quos posset, in viam ab hæresi traducendos. In multis
 enim prolibus ipse solus & vna soror fidem Catholicam fuerant ample-
 xi. Fratri præsertim viro Equestri & opulento, Londino non procul ha-
 bitanti, suisque ex illo nepotibus, hanc optabat precabaturque felicitatem.
 Ea propter impunitatem à legibus in Sacerdotes latis, condonationemque
 ostendebat, quam Rex Carolus amplissimis literis concesserat: Tum etiam
 vt vbi liberet liceret commorari. Vt tamen ad colloquium à fratre admitte-
 retur exorare nunquam potuit. Et si enim aliàs sapius id ille non refugerat
 quando maius à legibus impendebat periculum: nunc importunitate prece-
 ùe nulla induci potuit ad congressum; seu illum senilis ætas metulosior de-
 terrebat; seu in hæresi animus quam antea obdurator, seu, vt est auara se-
 nectus, timor nè in fratrem sumptum facere cogeretur, quo certè *Blondus*
 non egebat, neque si eguisset optasset. Illa itaque spe deiectus, se totum sibi
 seruabat, nisi cum in absentia per Belgium noui Prouincialis, huius vicem
 obire rogaretur. Ab eo tempore duos annos durauit incolumis; sub finem
 deinde quadragesimæ humore ex capite in dextrum latus defluente iacuit ad
 tres quatuorue dies vsu etiam linguæ impedito: tum naturâ quasi expergis-
 cente ingrediendi & loquendi facultatibus restitutus, alterâ Pentetostes, cal-
 culi doloribus oppressus & lethargo ætatem longæuam magnis cumulatam
 meritis, & omni Ecclesiæ Sanctæ subsidio communitam exegit maturam æ-
 ternitati: Sepultusque est solempni ceremonia apud PP. Capucinos, tunc
 temporis Regina gratiâ Londini commorantes. Vir cuius & animi vires
 erant illustres, & congruentissima corporis temperatio, vt illæ nullo concitatorii affectu aut casu repentino turbarentur; hæc vix vllò vnquam morbo
 tentata fuerit; Qui cum vigiliarum laborumque patientissimus esset, comi-
 tate atque affabilitate nulli secundus, prudentiâ & consilio singularis, sum-
 mis æque atq; infimis gratissimus, omnium animos facile sibi conciliabat,
 & quod Collegijs in Anglia erectis ad foundationem deerat ex collectis sua
 industria elecmofynis suppleuit, altera post *Personium* Missionis & Prouin-
 ciæ columna, Cuius vt memoria non perpetua modò sed in futurum tempus
 proficua sit hic adnectenda duxi quæ ab illo accepti præcepta ad vtiliter
 Missionem Anglicanam peragendam. Sic enim scriptum reperio.

XXV. Cum vos, Patres mei, intueor qui in Anglia & qui in Belgio
 statis ad messem Domini accincti, & simul mente verso quæ & quanta Prou-
 uincia mihi imbecilli à tot iam retro annis incubuit, non possum non vehe-
 menti affectu diuinæ bonitati gratias agere quæ largitate donorum suorum
 vos tam affluenter cumulauit vt non parua oneris parte me semper leuatum
 esse fateri debeam ipsius in primis gratiâ, & vestrâ deinde coadiuuante virtute.
 Quæ res impulit me hoc tempore vt vobis etiam gratias agant, & ad omnem
 in Domino sollicitudinem adhorter, quo tam vberi gratiæ Deo, vt capistis,
 constanter respondeatis.

Blondus
 impetrata
 dimissione
 applicat se
 frustra ad
 affines in
 Ecclesiam
 aggregan-
 dos.

Tangitur
 Apoplexia

Eius virtu-
 tes.

Monita ab
 eo relicta.

Atque

Atque in primis vt vnus Dei gloriam habeatis semper ob oculos cuius tum
 Sanctus P. N. *Ignatius* in singulis prope Capitibus suarum Constitutionum
 nos admonet, tum res ipsa docet quidquid alio fine suscipiatur in perturba-
 tionem aut finem desinere. Et quidem si ad finem qui in Missione no-
 stra in Angliam spectari debet aduertamus animum, (qui communi fini So-
 cietatis est, vt sic dicam, subalternus) quid obsecro sperari poterit, si quis vel
 desiderio videndę postliminio patrię, vel propinquorum affectui, vel tædio
 (quod absit) Collegialis obseruantię indulgens, vel inconstantia animi abdu-
 ctus, vel alio denique parum solido pretextu eam ambiat aut procuret? Et-
 enim Missio nostra si rem penitus introspeciamus, difficultatibus & laboribus
 plena est, si variarum personarum consortia, abundat periculis, si quotidianas
 diuini obsequij occasiones, immensi seges est meriti, vt tantę rei sinistram a-
 liquam animi affectionem admisceri neque tutum omnino sit, & homine So-
 cietatis indignum. Et ex aduerso pusilli animi, eam vel otij vel reliquorum cõ-
 modorum causã detrectare. Itaque quas duas virtutes S. P. N. *Ignatius* vbi-
 que coniunctas esse vult, Animi scilicet Magnitudinem atque Indifferentiam,
 eas profecto comparare sibi quisque debet qui huic Missioni deseruit. Animi
 Magnitudo diuinam Gloriam in omnibus respicit; ad omnia huius glorię
 studio se extendit; hanc gloriã inscriptam quę non præferunt vt se indigna as-
 pernatur. Indifferentia eidem diuinę glorię varia meditates attemperat, ne-
 que extra terminos vagari sinit. Sed cum eandem gloriam, quam vos quæri-
 tis, multo ardentius Deus ipse prosequatur, tum certius meliusque vestrã ope-
 rã in ea amplificanda vtetur, ac longius recto itinere prouchet, cum, quasi
 positis ventis, suauem hanc atque æquabilem animi dispositionem indueri-
 tis, & zelo miscueritis indifferentiam. Quę ratio est cur idem S. Pater Noster
 fundamento spiritualium suorum Exercitiorum has vtrãque virtutes intexu-
 erit; quo intelligatis eas ad ipsam basim spiritualis cuiuscunque ædificij om-
 nino pertinere, quã concussa ædificium nutet, sublatã, corruat. Itaque sicut
 Fundamenti solidè collocandi atque illibati semper conseruandi non potest
 esse nimia cura; ita cum initio suscipitis cogitationem huius Missionis aut
 petendę aut obeundę, ac deinde toto eiusdem progressu atque decursu, vnam
 diuinam gloriam præ oculis habentes, Indifferentiã ad Missionem ipsam, ad
 loca, ad tempora, ad personas, ad occupationes, & quęuis alia per quę ipsa
 diuina gloria à vobis procuranda sit, nunquam vos contingat obliuisci; quo
 eidem Deo cuius gloriam quæritis inueniamini semper subiecti, & tanto fidẽ-
 tius ad diuinam Majestatem in omnibus recurrere possitis, quanto vobismet
 ipsi concij estis vos ad particularia non nisi ipso impellente cucurrisse. Et sanè
 huic rei vnumquemque vestrum eò attentius inuigilare conuenit, quò Missio
 nostra in ipsis prope finibus, vt ita dicam, sinistrarum Affectionum sita est.
 Non enim mittimur ad exterarum Nationes, sed in Patriam, quę vox vt gratum
 quiddam Naturę sonat, ita Parentum, Fratrum, propinquorũ, reliquorumq; cõ-
 modorum memoriam reuocat, prouocat desiderium, & ipsa loci vicinitate

1635.

Gloria Dei
in omnibus
quærenda.Commen-
datur In-
differentia.

1635. importunius ingerit. Quanta igitur virtus vnus cuiusq; esse debet quæ vim hæc sustineat, impetu naturæ repellat, & vel necessariorum fores in conspectu positas, vel ceteras terræ lacte & melle fluentis illecebras (donec Superiori visū fuerit) patiatur esse intactas! Hanc virtutem Propheta vobis præcipuè cōmendat, & in vobis laudat; *Quem docebit scientiam? quem intelligere faciet auditum! Ablactatos à lacte; amulsos ab vberibus:* Hæc scientia Sanctorum est; hæc laus quæ nulla præstantior; à gustato lacte natiua, & à prope iam contractis vberibus non teneri. Quid in hac re vobis faciendum sit exemplo suo S. P. N. docuit, cum in patriam proficisci necessarium illi fuit. Tum qua ratione id faciendū & ad optatum finem facile perducendum sit sapienter præmonuit, cum omnes qui filiorum ipsius numero ceteri cupiunt ipso in limine interrogatos vult. ” Si quo tempore in difficultatem vel dubium aliquod incidant circa æs alienum, vel quod teneantur subuenire Parentibus vel cōsanguineis in spiritali, vel corporali, vel alia quavis temporali necessitate constitutis, eos iniuendo vel alia ratione; Num proprio sensu ac iudicio deposito, Conscientiæ vel iudicio Societatis, vel sui Superioris id velint relinquere, vt cum statuerit ille quod in Domino iustum esse senserit, ei acquiescant.) Quæ cautio nos præsertim tangit ne importunis desiderijs propinquos præ cæteris iuandi aut visendi illecti, aut hoc vel illo loco quo natura impellat, aut humana ratio vocet, commorandi, incidamus in laqueum diaboli, & fontem diuinæ gloriæ riuulis carnalis affectus perturbemus. Quo spectat etiam illud quod alio loco idem Sanctus Pater cauit his verbis vos alloquens; ” Erit eius qui mittitur officium nulla ratione se ingerendo ad eundem vel marendum in hoc loco potius quam in illo plenam omnino ac liberam sui dispositionem Superiori qui eum Christi loco dirigit, ad ipsius maius obsequium ac laudem relinquere.) Et quoniam non ad nos ipsos solum hæc Indifferentia pertinet, sed ad alios quibuscum nobis necessitudo aliqua esse possit, protequitur; ” Sic etiam vt alij maneant alicubi, vel aliò se conferant, nemo quoquo modo sine consensu Superioris sui procurare debet. Hinc planum fit prohiberi, ne quis Principem, vel communitatem, vel hominem quemuis magnæ auctoritatis ad scribendum Superiori, vel verbo tenus petendum aliquem de Societate moueat, nisi prius cum superiore communicata re hanc esse ipsius voluntatem intellexerit.) quæ recitalle sufficiet.
- Ad labores & difficultates parandus animus. XXVI. Afluefacite igitur animos vestros, Patres mei, cum Angliam cogitatis, post diuinam gloriam, non commoda (quæ in Collegijs vir spiritalis multo plura inueniet) non oblectamenta variarum conuersationum, non pompam vestium, & cætera huiusmodi cogitare, quæ, vt parçè loquar, humilia sunt, & sæpe sæpius fallunt expectationem; sed labores, sed difficultates; quæ partim sunt internæ, in perpetua vigilantia sitæ, & abnegatione eorum; quæ sensum acriter irritant; partim externæ: Nam in ipso statim ingressu in Angliam, cum quis periculis carcerum diuina benignitate superatis in tutum euaserit, non possunt confestim suppeditari à Superioribus omnia